

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Ghilețchi Nina, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 09 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019, în cauza penală, în privința lui **Ghilețchi Ion XXX**, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.03.2015 pînă la 09.11.2018;

Instanța de apel de la 05.12.2018 pînă la 04.02.2019;

Instanța de recurs de la 19.04.2019 pînă la 19.06.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 09 noiembrie 2018, Ghilețchi Ion a fost achitat pe de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de Ghilețchi Nina împotriva lui Ghilețchi Ion, intervenient accesoriu Notarul Public Șișcanu Alexandr, Oficiul Cadasiral Teritorial Nisporeni cu privire la încasarea prejudiciului patrimonial în sumă de 152 300 lei, 6 000 Euro și prejudiciul moral în sumă de 300 000 lei, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracționale din partea lui Ghilețchi Ion.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Ghilețchi Ion este pus sub învinuire pentru că, la 19 februarie 2013, urmărind scopul dobândirii proprietății fratelui său Ghilețchi Valeriu, situată în s. XXX, raionul Nisporeni, a deținut și a folosit un testament autentificat notarial, prin care fratele său Ghilețchi Valeriu i-a testat toată averea sa, testament care conform concluziei raportului de expertiză grafoscopică nr. XXX din 12 noiembrie 2013, eliberată de Centrul tehnico - criminalistic și expertize judiciare a Ministerului Afacerilor Interne, semnătura semiliterală din testament a fost executată nu de Ghilețchi Valeriu, dar de către altă persoană, prin ce au fost cauzate soției decedatului, Ghilețchi Nina daune în proporții mari.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Ghilețchi Ion în baza art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, deținerea și folosirea unui document oficial fals care acordă drepturi, cu cauzarea de daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege a numitei Ghilețchi Nina.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Ghilețchi Nina, a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Tatarciuc Victor a invocat următoarele:

- sentința de achitare este ilegală și neîntemeiată;

- prima instanță nu a permis efectuarea expertizei în Comisie suplimentară într-o instituție din România, fiind arbitrară;
- instanța de judecată nu a indicat probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe chiar și ale apărării;
- sentința a fost emisă de către o instanță arbitrară în mod ilegal și neîntemeiat, căreia i-a fost înaintată recuzare de 4 ori cu aprecierea probelor nu în corespundere cu art. 27, 101 CPP;
- învinuitul Ghilețchi Ion din casa donată, ilegal prin acțiuni de samavolnicie, a ridicat bunuri în suma de 152 300 lei și 5000 euro;
- prin raportul Expertiză s-a stabilit că, fostul soț Ghilețchi Valeriu, testamentul nr. 257 din 19 februarie 2013 pe care s-a bazat ilegal învinuitul nu l-a semnat, și nu a testat toate bunurile comune, nepartajate, învinuitului, care a comis niște acțiuni ilegale, de falsificarea înscrisurilor și de samavolnicie;
- 2 expertize efectuate la MAI RM au confirmat că semnăturile de la numele fostului soț ale apelantei nu aparțin lui;
- nu este nici un document care contrar încheierii din 13.01.2017 a împuternicit expertul Anca Belegă să efectueze această expertiză;
- prima instanță a avut o poziție arbitrară față de procesul de administrare a probelor, dosarul fiind tergiversat timp de 3 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019, a fost respins apelul avocatului Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Ghilețchi Nina, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și nevinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Conform învinuirii prezentate în rechizitoriu și menținută de acuzatorul de stat în instanța de fond, Ghilețchi Ion a fost învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod Penal.

La baza acuzațiilor înaintate inculpatului Ghilețchi Ion în comiterea infracțiunii incriminate, acuzatorul de stat, în cadrul ședinței instanței de fond a făcut referire la următoarele probe, care, în opinia sa, ar confirma vinovăția acestuia, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Ghilețchi Nina, precum și:

- conținutul raportul de expertiză nr. 7963 din 12 decembrie 2013 efectuat de Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspectoratului General al Poliției Ministerul Afacerilor Interne, în concluzia căruia este stipulat că, semnătura semilaterală din dreptul numelui Ghilețchi Valeriu din testamentul nr. 257 din 19 februarie 2013 a fost executată nu de către Ghilețchi Valeriu, ci de către altă persoană;
- conținutul raportului de expertiză nr. XXX din 10 martie 2014 efectuat de Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspectoratului General al Poliției Ministerul Afacerilor Interne, în concluzia căruia este stipulat că, dacă semnătura semilaterală plasată în dreptul rubricii „Ghilețchi Valeriu” în testamentul nr. XXX din 19 februarie 2013 a fost executată de către Ghilețchi Ion nu este posibil din motivele enumerate în partea descriptivă. înscrisul manuscris „Ghilețchi” plasat în dreptul rubricii „Ghilețchi Valeriu” în testamentul nr. 257 din 19 februarie 2013 a fost executat probabil de către cet. Ghilețchi Ion Ion (f d 109- 111, vol. 1).

Instanța de apel a menționat că, procurorul în cadrul ședinței instanței de apel nu a susținut poziția din cadrul ședinței primei instanțe, de asemenea nu a solicitat cercetarea suplimentară a probelor menționate supra.

În cadrul examinării cauzei penale în prima instanță de la partea acuzării și apărării au parvenit cereri și demersuri cu privire la numirea expertizei repetate și repetate în comisie, astfel instanța de apel a cercetat și următoarele probe:

- conținutul raportului de expertiză judiciară grafoscopică repetată în comisie nr. 1503 din 07 octombrie 2015 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare Ministerul Justiției, în concluzia căruia este stipulat că semnăturile au fost executate de către însuși Ghilețchi Valeriu (f.d.220-233, vol. I);

- conținutul raportului de expertiză judiciară grafoscopică repetată în comisie nr. 922 din 18 august 2016 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare Ministerul Justiției, în concluzia căruia este stipulat că, cele două semnături din numele lui Ghilețchi Valeriu au fost executate de către una și aceeași persoană, și anume de către Ghilețchi Valeriu.

- conform art. 88 alin. (2) Cod de procedură penală, întrebarea „Au admis experții careva acțiuni sau inacțiuni neglijente la efectuare expertizei consemnată în raportul de expertiză nr. 7963 din 12 noiembrie 2013” nu a fost examinată de către experți din motivul că această întrebare este juridică și nu ține de competența expertului judiciar. Conform art. 88 alin. (2) Cod de procedură penală, întrebarea „Au admis experții careva acțiuni sau inacțiuni neglijente la efectuare expertizei consemnată în raportul de expertiză nr. 1503 din 07 octombrie 2015” nu a fost examinată de către experți din motivul că această întrebare este juridică și nu ține de competența expertului judiciar (f.d.90-109, vol. II);

- conținutul raportului de expertiză criminalistică nr. 340 din 14 noiembrie 2017 efectuat de Institutul Național de Expertize Criminalistice, Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, în concluzia căruia este stipulat că, semnăturile date a fost realizată de titular, numitul Ghilețchi Valeriu (fd. 3-17 verso, vol. III).

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv și minuțios cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc nevinovăția inculpatului Ghilețchi Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, astfel, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Reieșind din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, instanța de apel a concluzionat că apelul avocatului în numele părții vătămate este neîntemeiat, fiind bazat pe presupuneri neargumentate și fără a avea vreun suport juridic probant, motiv din care urmează a fi respins.

Analizând declarațiile inculpatului Ghilețchi Ion, a părții vătămate și a martorilor, cercetând probele materiale prezentate de către partea acuzării și partea apărării, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a concluzionat că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii de incriminate inculpatului.

În conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acuzarea nu a prezentat nici o probă directă în sprijinul învinuirii aduse inculpatului și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acestuia.

Învinuirea bazându-se în mod prioritar pe rapoartele de expertiză nr. 7963 din 12 decembrie 2013 și nr. 180 din 10 martie 2014 efectuat de Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspector General al Poliției Ministerul Afacerilor Interne și declarațiile părții vătămate Ghilețchi Nina.

În acest context, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Ghilețchi Nina, or, acestea sunt pur declarative, fără un suport probatoriu, iar conținutul lor nu poate oferi informație privind efectuarea semnăturii semilaterale din testamentul autentificat notarial de către Ghilețchi Ion.

Totodată, instanța de apel a menționat că potrivit declarațiilor părții vătămate Ghilețchi Nina, acesta indică că, studiind testamentul a stabilit că semnătura nu este a lui Ghilețchi Valeriu ..., confirmă faptul că Ghilețchi Valeriu cât sa aflat în viață nici odată nu a spus că urmează să împărățească careva bunuri, acolo erau mai mult bunurile ei personale, a sădit vița-de-vie și pomi și din aceste considerente ea nu a dat la partaj, deoarece el spunea că averea ce se află va rămânea feciorului Dumitru, dar averea ce se află la casa lor comună va rămânea fiicei.

Remarcăm faptul că presupunerile și concluziile neargumentate ale părții vătămate nu pot sta la baza învinuirii și nu pot constitui ca probe în vederea demonstrării acuzării, or, acuzațiile aduse trebuie să fie fundamentate pe un suport probatoriu ce confirmă vinovăția făptuitorului înafara oricărui dubiu rezonabil.

Contrar argumentelor apelantului, instanța de apel a considerat declarațiile inculpatului Ghilețchi Ion corespunzătoare adevărului, deoarece pe parcursul întregului proces penal, atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și instanței de apel, acestea a dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra că inculpatul Ghilețchi Ion a comis fapta incriminată prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Dimpotrivă, ansamblul probelor, analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează cu declarațiile inculpatului și nu confirmă, că acesta a săvârșit infracțiunea de deținere și folosire a unui document oficial fals care acordă drepturi, soldat cu daune în proporții mari drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Instanța de apel relevă faptul, că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost confirmată deținerea și folosirea de către Ghilețchi Ion a unui document oficial fals, în speță testamentul autentificat notarial de către notarul public Șișcanu Alexandru cu nr. 257 din 19 februarie 2013, care i-a acordat drepturi, cu cauzarea de daune în proporții mari intereselor persoanei fizice Ghilețchi Nina, după cum se indică în actul de învinuire, or, potrivit raportului de expertiză judiciară grafoscopică repetată în comisie nr. 1503 din 07 octombrie 2015 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare Ministerul Justiției, raportului de expertiză judiciară grafoscopică repetată în comisie nr. 922 din 18 august 2016 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare Ministerul Justiției și conținutul raportului de expertiză criminalistică nr. 340 din 14 noiembrie 2017, efectuat de Institutul Național de Expertize Criminalistice, Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, în concluzia căruia este stipulat că, semnăturile date pentru numele „Ghilețchi Valeriu” pe registru actelor notariale AA nr. 0014316/222 al notarului public Șișcanu Alexandr, completat pentru perioada 18 februarie 2013 - 11 noiembrie 2013 (la fila nr. 2, în dreptul nr. de înregistrare 257, respectiv la lila nr. 99, în dreptul nr. de înregistrare 1277), ambele exemplare ale testamentului autentificat de către notarul

public Șișcanu Alexandr cu nr. 257/19 februarie 2013 (în dreptul numelui „Ghilețchi Valeriu” cu care se încheie textul de pe avers) sunt depuse direct cu instrumentul de scriere de autorul semnăturilor de referință înaintate pentru numitul Ghilețchi Valeriu. Semnăturile date pe numele „Ghilețchi Valeriu”, pe actele înaintate în original ca material comparativ, au fost depuse în mod direct, cu instrumentul de scriere pe hârtie, de o singură persoană, numitul Ghilețchi Valeriu. Scrierea „Ghilețchi” de pe cele două exemplare ale testamentului autentificat de către Notarul Public Șișcanu Alexandr cu nr. 257/ 19 februarie 2013 (se însoțește semnătura din dreptul numelui „Ghilețchi Valeriu” cu care se încheie textul de pe avers) a fost realizată de titular, numitul Ghilețchi Valeriu.

În acest context, se reține ca plauzibilă concluzia primei instanțe potrivit căreia, testamentul autentificat de către notarul public Șișcanu Alexandr, cu nr. 257 la data de 19 februarie 2013, prin care Ghilețchi Valeriu testează toată averea sa lui Ghilețchi Ion, a fost semnat de către Ghilețchi Valeriu, deci nu este un document fals, iar Ghilețchi Ion a fost în drept legal de a deține și folosi în beneficiul său acest document oficial.

Alegațiile avocatului părții vătămate invocate în conținutul cererii de apel potrivit cărora, fără respectarea procedurii, în mod particular, fără implicarea Ministerului de Justiție din ambele țări, dosarul penal a ajuns în România, pentru efectuarea expertizei, urmează a fi respinse de către instanța de apel.

Or, conform scrisorii anexate la materialele cauzei penale, de către Judecătoria Ungheni, sediul Nisporeni a fost expediată în adresa Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cererea de comisie rogatorie spre executare privind efectuarea expertizei grafoscopice în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice din România, adresa bd. Regina Elisabeta, nr. 53, sector. 5, București, (f.d. 204- 206, 207, vol. II).

Potrivit scrisorii expediate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova în adresa Ministerului Justiției al României, din 30.01.2017 nr. 06/1243, se solicită remiterea în adresa instanței competente cererea de asistență juridică internațională, privind efectuarea expertizei grafoscopice în privința cet. Ghilețchi Ion (f.d. 208, vol. II).

Potrivit scrisorii parvenite în adresa Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 31.01.2018 cu nr. de intrare 1426, a fost transmisă dovada efectuării expertizei grafoscopice parvenite de la autoritățile române (f.d. 1, vol. III).

Potrivit 533 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, asistența juridică internațională poate fi solicitată sau acordată în executarea unor activități procesuale prevăzute de legislația de procedură penală a Republicii Moldova și a statului străin respectiv, în special: efectuarea cercetării la fața locului, a percheziției, ridicarea de obiecte și documente și transmiterea lor peste hotare, sechestrarea, confruntarea, prezentarea spre recunoaștere, identificarea abonaților telefonici, interceptarea comunicărilor, efectuarea expertizelor judiciare, confiscarea bunurilor provenite din săvârșirea infracțiunilor și alte acțiuni de urmărire penală prevăzute de prezentul cod.

Potrivit Tratatului între Republica Moldova și România privind asistența juridică în materie civilă și penală, din 06.07.1996, art. 58, asistența juridică în materie penală cuprinde: înmânarea de acte juridice și extrajudiciare, luarea de declarații învinuitorilor și inculpaților, audierea martorilor și experților, efectuarea de expertize percheziții,

cercetări la fața locului, predări de probe materiale, precum și alte activități procesuale legate de administrarea probelor.

Potrivit art. 95 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod. (2) Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată.

Reieșind din prevederile menționate supra, instanța de apel a constatat că, raportul de expertiză criminalistică nr. 340 din 14 noiembrie 2017, efectuat de către Institutul Național de Expertize Criminalistice, Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, este efectuat în conformitate cu prevederile legale stabilite de legislația de procedură și de tratatele, acordurile și convențiile internaționale la care Republica Moldova este parte, prin urmare nu există temei de a respinge sau aprecia critic concluziile acestuia, pe care prima instanța l-a apreciat în coroborare cu alte probe.

Instanța de apel reține că, apărătorul părții vătămate a ales că, judecătorului investit să examineze cauza penală de învinuire a lui Ghilețchi Ion nu a dat dovadă de imparțialitate, întrucât nu a permis apărării prin procedee legale să afle adevărul, a avut o atârnare arbitrară față de procesul de administrare a probelor iar fiind recuzat nu avea dreptul să examineze cauza.

Analizând acest argument, instanța de apel observă că în corespundere cu art. 33 alin. (2) pct.6) Cod de procedură penală, judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat: dacă există alte circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului.

Astfel, pentru a da eficiență reglementării ce vizează cazurile de incompatibilitate, și implicit dreptului la un proces echitabil, legiuitorul a reglementat, în cadrul art. 33 Cod de procedură penală, obligația persoanei incompatibile de a formula declarație de abținere de îndată ce a luat cunoștință de existența cazului de incompatibilitate. În cazul în care declarația de abținere nu este formulată, devin incidente dispozițiile relative la instituția recuzării.

Instanța de apel apreciază că, recuzarea instanței de judecată reprezintă un drept al subiecților procesuali prin care aceștia se pot asigura că activitatea judiciară se realizează într-un cadru imparțial. În acest sens, instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale.

Urmând aceste raționamente, instanța de apel observă că, în speță, avocatul Tatarciuc Victor a subliniat în cererea de apel că, lipsa de imparțialitate a judecătorului care a examinat cauza, rezidă în aceea că, judecătorul nu a permis apărării prin procedee legale să afle adevărul, a avut o atârnare arbitrară față de procesul de administrare a probelor, dat fiind faptul că este prieten cu președintele instanței Șișcanu Gheorghe care este tatăl notarului Șișcanu Alexandr, care autentificat testamentul în speță.

Aceste alegații, expuse au fost analizate de alți judecători iar, într-un final, cererile de recuzare au fost respinse ca inadmisibile și neîntemeiate prin încheierile din 30 noiembrie 2016, 29 decembrie 2016, 20 aprilie 2018, 09 iulie 2018, 09 iulie 2018.

Așa fiind, în opinia instanței de apel nu au fost prezentate argumente consolidate de suport probatoriu care ar adevăra că judecătorul care a examinat cauza în fond ar fi fost imparțial. De aceea, instanța de apel va respinge argumentul privind pretinsa lipsă de imparțialitate a instanței de fond.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de Ghilețchi Nina împotriva lui Ghilețchi Ion, intervenient accesoriu Notarul Public Șișcanu Alexandr, Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni, cu privire la încasarea prejudiciului patrimonial în sumă de 152 300 lei, 6000 Euro și prejudiciul moral în sumă de 300 000 lei, prima instanță justificat a dispus respingerea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 225, 387 alin. (2), pct. 1) Cod de procedură penală. Ținând cont că în cadrul procesului penal nu s-a constatat existența faptei infracționale din partea lui Ghilețchi Ion.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Ghilețchi Nina, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicit casarea acestora cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3, din decizie). De asemenea, expertiza de la România a fost efectuată ilegal, cu încălcări procedurale, iar celelalte expertize efectuate în favoarea inculpatului, sunt neclare și superficial expuse.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul a invocat ca temei pentru recurs art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel, considerând că acestea sunt unilaterale și dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Ghilețchi Ion.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță

și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate nu se dovedește din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurenta și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe care a menținut-o, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal susține că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel care a menținut hotărârea primei instanțe, precum că, Ghilețchi Ion, nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Cît privește temeiul invocat de recurent la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, precum că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal menționează că, recurentul nu a indicat în cererea de recurs ce încadrare juridică urmează a fi decât cea adusă lui Ghilețchi Ion, ori, ultimul nu a argumentat acest fapt în cererea sa, astfel acest argument fiind neîntemeiat.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Ghilețchi Nina, împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 09 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019, în cauza penală în privința lui **Ghilețchi Ion XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 iulie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan